

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obejno izdanje stane: za enomesečno . . . 1.—, za tri mesece . . . 2.—, za pol leta . . . 3.—, za leto . . . 5.—. Naročnine se plačujejo naprej na naročbu brez prištevanja poštnine za spravo na ozir.

Poštniške številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 avt. izven Trsta po 4 avt.

EDINOST

Oglašati se računa po tarifi v poštu, a glasovi z debelimi črkami se plačajo prostor, kolikor obsega navedeni vrstni red. Poslana, osmrtnica in javno zahvale, waši oglašitve itd. se računajo po pogodu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uradno na ulico Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Namerno, reklamacijske in oglašne sprejeme upravnishko ulica Molina št. 3, II. nadst. Naročnine in oglašje se plačujejo loco Trst. Odprište reklama cije se prosto poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Važen pojav za spravo.

Eppur si muove! In vendar se širi to gibanje. Širi se, ker se mora širiti, ker je gonijo pravisti viri, ki so na Primorskem, zlasti pa v Trstu in v Istri, ustvarili sedanje razmerje med nami; razmerje, o katerem je „Narodov“ glas s Primorskega“ sodil po krivici, da je nasledek kakaga dogovorjenega ali sklenjenega kompromisa. Naše razmerje je izšlo iz splošno čutjene potrebe. Kar je potrebno, to ne treba umetnega povspesovanja. Sedanje razmerje naše je prava narodna potreba in izcimilo se je samo po sebi — ker je naš šivelj na Primorskem slutil instiktivno, česa mu treba v sedanjih časih, da reši svojo individualnost iz ljutih viharjev. Narod, ki je zgubil zdravi instinkt, kakor ga narekuje naravni nagon po samoohrani, kakor ga narekuje najplemenitejša sebičnost — sebičnost, ki služi v osiguranje narodne bodočnosti — narod, ki je zgubil možnost slutnje pretehtih nevarnosti in ki je zgubil možnost podrejanja manj važnega važnejemu: tak narod je zgubljen!

Mi na Primorskem moramo hvaliti Boga, in v interesu narodne celokupnosti mora ves narod slovenski izrehati zasluženo priznanje voditeljem iz obeh taborov naših, da so si ti poslednji ohranili ta zdravi instinkt in zdravo narodno sebičnost in tisto rodoljubno samozatajevanje, ki mora biti zvesti spremljevalec zdravi narodni sebičnosti.

Kako resnična je ta potreba medsebojne vstrpljivosti — pravi, glasni imperativ slehernemu rodoljubu — o tem priča najboljše malenkostnost nasprotnih argumentov. Ako „glas s Primorskega“ ne ve navesti drugačnih argumentov proti „kompromisu“ v Trstu in v Istri, nego je ta, da „moramo“ poročati o cerkvenih shedih in o zdravju papeževem, potem mu vidimo v dušo in čitamo tam: on ni proti sedanjemu medsebojnemu razmerju na Primorskem zato, ker je uverjen, da je isto škodljivo narodni koristi, ampak nasproten je le po svojem osebnem čustvovanju. On si želi

„novega piša“ tudi na Primorskem: ali pa je pomislil le za jeden hip, kako bi bilo danes po dogodkih lanske spomladi z našo stvarjo na Primorskem, da niso rodoljubje ustvarili uprav takega razmerja, kakoršno so njemu toli neprijetne zdi? Le nekoliko let naj bi razsajal njegov „nov piš“, in žvižgal bi slednjč preko slovenskih gomil. Res si nismo nabrali lavorik na volišču — vzroke temu mora umeti tudi pisec „glasu s Primorskega“, ako ni prespal zadnjih državnozbornih volitev —, ali po skupnem delu smo rešili največji zaklad naš: našo narodno čast in naš ugled. To smo dosegli in to je povišalo moralni nivó našega ljudstva! To nas je usposobilo za nadaljevanje berbe. V nasprotnem slučaju — ob takem „pišu“, kakor si ga želi „glas s Primorskega“ — bila bi demoralizacija neizogibna. A kje je vojskovodja, ki bi zmagoval z demoralizovanimi vojniki?

Nismo namerovali, da bi danes zopet spregovorili o tem, ali nam noče in neče iz glave tisti nesrečni „glas s Primorskega“. Prečuden je bil ta glas, tako čuden, kakor je čuden še mnogokateri drugi glas „o spravi“ v istem glasilu. Tako čudni so ti glasovi, da so jeli svariti celo odlični možje iste narodne stranke.

Na čudne glasove jeli so se oglašati iz narodne stranke pametni, rodoljubni, svarilni glasovi. Takov svarilen glas je izjava dra Danila Majarona v „Slovenskem listu“ od minole sobote. V zmislu dane obljube hočemo spregovoriti nekoliko o tem pojavu.

V prvo g. dr. Majaron ne mera odobravati načina, kakor postopa „Slov. Narod“ o sedanjih prizadevanjih za spravo. Bivši urednik „Slov. Naroda“ meni namreč, da je bila temu listu dolžnost, odkrito povedati svoje lastno menenje. To bi bilo izdalo več, kajti izjava glasila stranke je vendar vse kaj drugega, nego pa taki „glasovi“, ki na vse zadnje ne izražajo drugega, nego menenje posamičnikov. No, nas to ne briga dalje in prepuščamo uredništvu „Slov. Naroda“, da odgovori dru. Majaronu v tem pogledu.

„Dá jo, dá“, odvrnil je Polž z britkostjo, „toda ukaže mi plačati najemščino. A vendar se je tudi navzlic temu živinče tam napaslo včasih brez vsakih stroškov. Usmiljeni Bog, kaka nadloga je prišla čez me, koliko potrošim gotovine?!. Raje bi trpel Bog ve kake bolečine, kakor pa izdal toliko denarja za tako neumnost“.

Solnce se je že pomikalo k zahodu, ko je Polž prinesel bruni na poslednjo njivico, tesno poleg ceste. V tem hipu je zamukala krava, ki jo je imel kupiti. Njen glas je bil kmetu všeč ter ga je celó nekoliko pobožal po srcu.

„Seveda, ako so tri krave, niati več dve“, je pomislil. „Ko bi imel človek toliko živine, bi tudi ljudje drugače spoštovali človeka. Tem slabše pa je z denarji in livado. Ha, sam sebi sem dolžan“.

Prišlo mu je na misel, kolikokrat je, legši na klop, namesto da bi spal, snoval razne načrte ter jih pripovedoval ženi! Kolikokrat jej je pravil, kako mora urediti gospodarstvo ter sejati deteljo! Kolikokrat se je hvalil, kako mu ljudje svetujejo, da bi po ziml delal vozove in drugo gospodarsko orodje, za kar je imel toliko spretnosti!.. Naposled pa, mar ni že on sam vzdihl po tretji kravi, ni-li hotel vzeti livade v najem?..

Žena ga je poslušala potrpežljivo jedno leto,

Velezanimiva in važna za nas so pa druga izvajanja dra. Majarona.

(Zvršetek pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 16. januarja 1898.

O spravi. Pišejo nam s Kranjskega: Sprava med kranjskimi Slovenci vrši se jako počasi. Glavni vzrok temu je nezaupljivost narodne stranke, katera je že tolikrat brezuspešno ponujala spravo nasprotni stranki. Po naših mislih bi se sloga najhitreje sklenila na podlagi programa rajkega slavnega očeta Bleiweisa. Da je pa sloga jako potrebna, vidimo najbolj iz državnozbornih razmer, kjer je splošno Nemštvo sovražno nastopilo proti Slovanom. Sramotno bi pa tudi bilo, ko bi se kranjski Slovenci vezali s peščico Nemcev, ko isti Nemci na Štajarskem in Koroškem popolnoma prezirajo tretjino Slovencev. — Ako bi tudi sloga ne delala pokrajinskim Slovincem posebnih čudežev, vendar bi se jako okrepilo delovanje „Ciril-Metodove družbe“, katera se sedaj vse premalo podpira od neke strani, da si je ta družba največega pomena za nas Slovence. Seveda se mora delovanje družbe omejiti bolj na vzgojo narodnega dijaštva (posebno z štipendijami za koroške in istrake dijake, da bi se šolali v Ljubljani), kakor pa na ustanovitev novih šol. Nam primanjkuje pred vsem (razen Kranjskega) voditeljev, za to tudi ne prodira slovenski kmet o volitvah na Koroškem. In tudi na Spodnjem Štajarskem ni meščan tak velikonemški politik, ampak le orodje je on v rokah nemških kolovodij. V takih malih mestih morejo — narodni odvetnik, notar in sodnik v kratkem času provzročiti velikanski preobrat, ako so zložni. V tem zmislu se je izrazil tudi največji nemški politik Bismark z besedami: Naše sosede je premagal pruski „šolmašter“ t. j. inteligenca. Ta mož ve tudi bolje ceniti zvezo s 40 milijoni Avstrijcev, nego pa kričoč Wolf, ki hoče Nemčiji priklopiti 9 milijonov avstrijskih Nemcev. Še smešnejši je pa

dve leti, tri leta, a nposled danes velepa mu kupiti živinče ter najeti livado takoj, brez odloga. Mili Bog, kako trdosrčna je ta ženska! Ona ga pripravi do tega, da bode sejal detelje, ali delal vozove..

Čuden človek je bil ta Polž. Vse mu je šlo izpod rok, celó žetev, vse je naredil, popravil celó mlatinico v dvoru; vse je dobro pretuhtal ter se dal nakloniti k temu, da je spreminjal setev na svojem zemljišču, toda ničesar se ni drznil dovršiti, dokler ga ni kdo prisilil k temu. V njegovi duši je nedostojalo one tanke niti, ki veže načrt z izvršitvijo, za to pa je imel v njej zelo debelo čutnico ubogljivosti. Grajščak, župnik, župan, žena vsi ti se bili poslani od Boga za to, da so Polžu dajali osnutke, katerih sam ni imel. Bil je razsođen in celó premišljen, toda samotvernosti se je bal huje, nego steklega psa. Imel je celo poslovice, da: „kmečka stvar je — delati, gospodska pa — se zabavati in ukazovati drugim“.

Solnce se je že dotikalo vrhov gorā, obkoljujočih dolino. Polž je že dospel z branama k cesti ter premišljeval o tem, kako se bode potegoval z Grahovskim, kar nakrat je začul za seboj debeli glas:

„Hej! hej!“

(Pride še).

PODLISTEK.

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslovenil Podravskei.

Mahnil je z bičem, potegnil vajeti ter branal dalje. Zdelo se mu je, da kamenje in grude vnovič renčé: bedak si, bedak!.. veter pa se mu je smejal v stebličju ter šepetal:

„Plačáš petintrideset papirnatih rubljev in še srebrnega za vrh. Kar si odložil dan za dnevom, teden za tednom čez devet mesecev, to izdaš sedaj nakrat, kakor bi zgrizel oreh. Grahovskemu nabijesz z denarji žepe, tvoja molnja pa hujsa. Vrh tega pa moraš še pripraviti živinčetu jasi in lestvo, moraš z negotovostjo in strahom priklanjati se grajščaku do nog, plačati za livado in še po več ur čakati na oskrbnika, da ti dá pobotnico za najemščino...“

„O jaz nesrečnež, o jaz nesrečnež!“ je momljaj kmet. Vio deteta!.. Koliko grošev je treba, predno ima človek zlatovke, koliko zlatovk je treba za jeden rubelj in koliko rubljev, predno dobi človek novi bankovec. Vio, deteta! A poleg tega še grajščak gotovo ne odda livade...“

„Ne govori, ne govori, ker veš, da ti jo dá,“ so žvrgoleli vrabci.

Veliko-Nemec Steinweder, ki se naravnost norčuje iz svojih nemških soželanov, katere imenuje „Herrenvolk“, akoravno ja znano vsemu svetu, da se gorenje koroški nemški kmet veliko bolj hlapčevsko ubija z obdelovanjem svoje puste zemlje nego njegov tovariš — koroški Slovenec, kateremu vendar stvarnica veliko več ponuja, kar nam je zapel Vodnik. V obče se tudi kmet in meščan v alpskih deželah še jako malo zavedata politično, ta je vse odvisno od spretne agitacije. Drugače je pač na Češkem.

Zedinjene slovenske stranke bodo pa gotovo tudi sedanjemu vsegamogočnemu dež. predsedniku vsaj toliko gledale na prste, kakor se je to godilo nasproti njegovemu predniku — blagemu Winklerju. Drugače bi morali misliti da ima Slovenec le pogum proti svojemu sorojaku. — Pustimo torej liberalne in klerikalne fraze, bodimo vsi narodni Slovenci, kajti sedaj se bije v Avstriji v prvi vrsti boj med ošabnim Nemštvom in tlačnim Slovanstvom! Vprašanje o liberalizmu in klerikalizmu (slabejšega tako ni nego je liberalizem avstrijskih Nemcev) itak ne rešimo mi Slovenci na Kranjskem in tudi ne Vi na Primorskem, ker tu ti stoji svetovno naziranje proti svetovnemu naziranju.

Tak boj bil bi le — naš pegin!

(Opomba uredništva. Da si se ne strinjamo povsem s tem, kar je cenjeni dopisnik označil kakor prvo in najnujnejšo dolžnost naši družbi sv. Cirila in Metoda, smo vendar z veseljem dali prostora tudi temu pojavu, ker ga smatramo znakom da tudi na Kranjskem prodira spoznanje v vse sloje prebivalstva, da Slovenci se svojim nezmišelnim početjem poslednjih letih nismo bili drugega nego slepi Herostratje, kakoršnjim ni z lepa para na božjem svetu. Sosebno pa pozdravljamo opomin gosp. dopisnika — in želimo, da bi umeli težo tega opomina vsi rodoljubje od Adrije pa do Mure —, da se sedaj bije boj med tlačnim Slovanstvom in ošabnim Nemštvom in — Italijanstvom, bi se pristavili mi. Kdor se zaveda tega dejstva in je res Slovenec — pridružiti se mora sodbi, da je dosedanjí boj med Slovenci kazal na grešno lahkomišljenost in nerazsodnost našo; da bi pa značil zločinstvo na narodnem obstanku našem, ako bi hoteli nadaljevati ta boj ob sedanjih razmerah v političnem življenju Avstrije.)

Stritar in nova literarna struja.

II.

Ta stvar je torej med nama poravnana in, upam, pošteno poravnana. Morebiti bi bilo najpametnejše, da tu končam svoje že tako obširno pismo. Ali bati se je, da bi Vi ne sodili krivo o meni, ko bi z nobeno besedo ne „reagoval“ na to, kar pišete nadalje in to, kakor pravite sami, nekako „rezko“ v svojem pismu, česar Vam pa nikakor ne zamerim. Jaz ne bodem govoril rezko, pač pa odločno. Jaz nisem junak, kak kraljevič Marko ali pa Martin Krpan, bal se pa vendar do zdaj še nisem nikogar. Ne ustrašil bi se je, ko bi hkrati name pridrla vsa nova struja! V svojem pisateljskem življenju sem imel bojov dovolj na vse strani — jaz imam že to nesrečo, da sem vedno v manjšini *) — vse te boje, ki se bili včasih prav estri, izbojeval sem, to smem menda reči, mežato. Možato je pa najprej to, da človek prevzame odgovornost za vse, kar je storil ali pisal ali pa govoril. Tako sem si jaz prizadeval ravnati v svojem življenju. Zdaj sem star, ali tako slaboumen, hvala bogu, vendar še nisem, da bi ne vedel, kaj govorim; podoben nisem stari klepetulji, ki govori, kakor meni, da bo ljudem po volji, ki eno in isto tej ženi hvali, onej graja, da si priklepeče in pridobrika čašico kave za malico.

Dobrikal in prilizoval se jaz nisem nikoli nikomur v svojem življenju. Z vso odločnostjo odbijam in zavračam kako očitane ali podtikanje, kakor da bi jaz govoril zdaj tako, zdaj tako; temu to in onemu nasprotno, da se mi priliznem in prikupim. Moje mišljenje je enotno, in kakor mislim, tako govorim. Da o eni in isti stvari govoreč, zdaj to stran bolj povdarjam, zdaj ono, kakor naša prilika, to je čisto naravno; tako dela vsak pameten človek, ki vé, kaj hoče. Kar sem pisal gospé P., ni v nikakršnem nasprotju s tem, kar

*) Na to more more biti Stritar samo ponosom.
Op. dop.

Deželni zbor dalmatinski se je stvaril včeraj. Predsednik Bulat je povdarjal v svojem pozdravnem nagovoru, da je letes deželni zbor pripadla vevlačna naloga: oni morajo omogočiti resnim delom, da se zopet prične konstitucionalno delovanje. Te besede se nanašajo na dogodke v državnem zboru. Predsednik je izrazil željo, da bi skoro prišlo do miru med narodi države. Tudi vladni zastopnik je izrazil željo, da bi v tem deželnem zboru vladal duh spravljivosti.

Položaj na Češkem. S par besedami je povedano vse: Nemci so skrajno nezadovoljni z izjavo vlade. V včerajšnji seji deželnega zbora češkega je podal namestnik grof Coudenhove v imenu vlade že napovedano in toli zahtevano izjavo. Prvi govornik v tej seji je bil poslanec Wolf. Slab omen to, kadar volkovi prednjačijo, ko gre za spravo. Mož že ne ve, kaj bi storil vse, da ne bi moral ostaviti Prage brez glorijske mučenštva. Ker nikdo drugi ne ve ničesar o trpljenju in mučenstvu njegovem, pa pripoveduje sam o njem. Tako je povedal tudi včeraj uvodom svojega govora, da se je moral skrivaj priplaziti v deželni zbor. Kar cele množice da so čakale nanj. Čudno res to: toliko ljudi čaka vedno po ulicah praških, da bi kar pobili tega nemškega mučenika in vendar mu niso skrivili do danes niti jednega lasu! Da pa poda hitro najlepši dokaz, kakimi nameni so prišli Nemci v deželni zbor, zagrozil je Čehom, da jih Nemci ne bodo pustili govoriti, dokler ne padejo jezikovne naredbe, to je: dokler se ne zgodi nemška volja v vsem obsegu. Čudne nazore imajo ta nemška gospoda o spravi. In potem je mož govoril — šujte! znani Wolf je govoril o radikalizmu Čehov, ki so zanesli plamen v deželni zbor, in ki ne dopušča pravega dela v deželnem zboru. Zatem je predstavil ta mož reda in miroljubivosti, listič, na katerem so zapisane želje Nemcev. Gospoda ne bede pekla vest, da so bili preskromni na tem svetu: jezikovne naredbe se morajo ed praviti, nemščina se mora proglasiti državnim jezikom po vseh pokrajinah, Galicija in Dalmacija naj se izključita iz pokrajin zastopanih v državnem zboru, (ker sti menda „pretežki“ za nemš i želodec) in po vrhu vsega mora se takoj odpozvati se svojega mesta sedanjí namestnik češki. Dalje ne segajo za sedaj nemške želje. Pa čudo: češki poslanci so se smejali in Wolf se je jezil, ker so se

sem pisal drugje in s tem, kar pišem tu Vam. Kaj me je nagnilo pisati tisto Vam tako neprijetno pismo, menim, da sem Vam razložil dovolj jasno. Vsa tista pravda, ki ste jo imeli Vi *) s svojo nasprotnico, mene čisto nič ne briga; kako se neki more od mene zahtevati ali pričakovati, da bi vedel vse tiste, kar mi pripovedujete v svojem pismu! Meni je bilo vse to tako neznano kakor moja zadnja ura. — Toliko za odgovor na tiste „rezke“ besede Vašega pisma.

Torej — da že skoraj popustim te meni tako neprijetne osebnostne razprave — govorimo tako, jasno in odločno: jaz nisem načeloma nasprotnik „novi struji“; dasi starošolec, rad priznavam, kar ima dobrega, in tega ni malo; dà, celo za napredek jo smatram v nekem oziru. Samo ne prestopi naj, sosebno gledé moralnosti, neke, rekel bi, večne meje, čez katere ne sme.

Ali ste to storili Vi v svojih poznejših spisih, kakor se Vam očita z neke strani, drugi pravijo, da ne — o tem meni ne gre sodba, ker ne poznam teh spisov *).

Človek ne more vsega, kar bi rad! — „Umetnik sme vse!“ to se meni zdi nevaren nauk, pravo dvorezno orožje, s katerim sosebno nerodna roka lahko napravi veliko, dà, nepregledno škodo! Zgledov imamo že zdaj, le preveč. — Še to lahko rečem, ne da bi se sramoval svoje pisateljske preteklosti: Ko bi bil jaz mlad, pisal bi pač tudi nekako drugače. Kdor pozna le nekoliko zgodovino umetnosti, vé, da se s časom izpreminjajo njena izrazila, da se preobračajo, večkrat na bolje, včas pa tudi na slabše; kar je pa dobrega, ostane. To je naraven zakon, in kdor se temu ustavlja in upira, pade slednjič sam. Morda smem tudi reči, da je celo v mojih, posebno poznejših spisih, marsikaj, kar ima nekake realistično lice. — Da bi

*) Jaz z gospo P. P. nisem imel nikake „pravde“, saj je nisem nikjer ocenjeval, ampak so jo vedno le drugi.
Op. dop.
*) To trdijo tudi le g. P. P. in nekateri kritiki „Slovenca“, „Sl. lista“ in Kat. obsornika“. Op. dop.

smejali. Pa so res čudni ti ljudje: tudi neumnosti se ne smemo smejati — če je preneuma.

Za Wolfom se je oglasil posl. grof Sylva-Tarouca, ki je pripovedoval Nemcem najsoočnejih, da so kar sikali. Najprej se je čudil Nemcem, da trpe med sabo mož, ki očitno zastavljajo svojo častno besedo, za stvari, ki niso resnične. Wolfov govor, da ni bil drugega, nego cela vrsta žaljenj. Ta mož da je podoben histerični ženi, ki hoče imeti vedno prav. Govornik je očital Nemcem radikalizem, ki mora dovesti slednjič do socialnega radikalizma. Glavni udarec pa je zadel Nemcem grof Sylva-Tarouca, ko je vzkliknil koncem svojega govora, da oni hočejo spraviti Avstrijo v razmerje vazalstva do Nemčije in da delajo za prusjaštvo.

Ko je zaključil govornik, so Nemci kričali kakor besni, Čehi pa so odobravalí. Zastonj se je trudil znani urednik in čudak pater Opitz, da bi dokazal, kako so vsi Nemci, včetrši Wolfa in Schönererja, črno-rumeni od nog do glave. Zastonj pravimo, kajti dejstva govore preglasne.

Za Opitzem se je dvigail namestnik grof Coudenhove, da poda svojo izjavo. Jedro njegovih izjavanj je bilo: vlada vstraja pri mnenju, da sta oba deželna jezika popolnoma jednako-pravna; da sleherni prebivalec ima pravico po vsaj deželi iskati svoje pravice v nemškem ali češkem jeziku; dežela mora ostati jednotna, jednotna mora biti tudi uprava in uradniški zbor. V tem okvirju je vlada pripravljena poštovati posamične želje v zmislu resnične potrebe. V ta namen hoče privoliti v razlikovanje med jednojezičnimi in mešanimi uradnimi okraji. Za jezikovno usposobljenost uradnikov naj bi odločala jedino le resnična potreba. Za bodoče zasedanje dež. zbora pripravlja vlada predlog za praktično poučevanje v drugem deželnem jeziku na srednjih šolah. Ob zaključku se je izjavil grof Bonquoy, da je dolžnost vskomur, povspeševati prilike za pomirjenje. Danes se nadaljuje razprava.

Kakor mo že omenili začetkoma se kažejo Nemci popolnoma nezadovoljne s to izjavo vlade. Vzroka tej nezadovoljnosti ni težko uganiti. Ker hočejo biti nezadovoljni, zahtevajo najprej odprave jezik. naredb, dobrovedoči da tega ne more obljubiti vlada, ne da bi v narodu češkem navstal vihar ogorčenja. Taki vzroki za nezadovoljnosti so zares v ceno, ne treba drugega, nego zahtevati nečesa,

že skoraj kdaj sosebno mi Slovenci jenjali pitati se s praznimi besedami, tistimi nesrečnimi primki in naslovi, ki pomenjajo vse in nič! „Idealist“ nam kaže človeka in svet, ne kakoršen je, ampak kakoršen bodi! Realizem še le nam je razodel resnico, prinesel nam pravo umetnost! Oni, ki tako govoré, so, naj se še tako šopirijo in širokoustije na svojem visokem sodnem stolu — estetični otročaji *).

Kakemu pisatelju listič na hrbet prilepniti s napisom: idealist (ali realist. Op. dop.), pa misliti, da je siremak s tem obsojen, v nič dejan, odpravljen, te se mi zdi res otročje. — To je menda vendar malo rezko, prerezko, torej dovolj.

Kar se tiče Vas, še enkrat: Vašega krepkega, izvirnega talenta sem vesel; kolikor poznam Vaše pisateljevanje do zdaj *), zdi se mi, da ste na pravem potu. S tistimi obožavajočimi superlativi Vas ne bodem ometaval in obsipal, to prepustim drugim, radodarnjšim prijateljem Vašim. Želim pa Vam iz srca sreče in dobrega vspeha na težavnem, trnjevem potu slovenskega pisatelja v prid in korist našemu slovstvu, ki tako živo potrebuje novih, čilih in zdravih moči.

Dobrih svetov pa, kakor sem Vam že rekel enkrat, Vam ne bodem dajal, v to se ne čutim poklicanega; opominjal Vas ne bodem, da naj Vas ne omoti pretirano poveljevanje, ne svaril Vas, da ne prestopite tiste meje z napisom: „Do tod in ne dalje!“ —

Zdaj pa dovolj, če tudi nisem še do dna izpraznil koša.

Vaš stari

Stritar.

Na Dunaju dne 17. grudna l. 1897.

(Pride še.)

*) Jako hvaležni smo novostrojnik g. profesorju ku to izjavo; složni smo v tem žnjim do cela. Op. dop.
*) T. j. 17. grudna 1897. To treba pribiti! Op. dop.

o čemer vemo, da nam ljudje ne morejo dati. — Tako delajo Nemci, da morejo igrati ulogo žaljene nedolžnosti. Nemci sicer niso še ničesar rekli o bližnjih korakih svojih, a splošna sodba je, da store, kar je bilo že o priori v njih programu: da ostavijo deželni zbor merda že v tem tednu. Vse kaže, da so igrali le komedijo, ko so vstopili v deželni zbor.

Različne vesti.

Na zeleni veji. Na italijanskem mišljenju župana tržaškega, g. dru. Domperija nismo dvomili nikdar. Nikdar nismo bili tako najvini, da bi bili pričakovali od njega kake dobrohotnosti oziroma na narodno tešnje tržaških Slovencev.

Preokruženo je političko ozračje na Primorskem; naš vzduh je prenasičen od mizasmov najdivjega narodnega fanatizma, vse pregloboko se je zarilo v mozeg in kri sovrastvo do nas, našega šivilja in našega jezika, da bi si sploh mogli domisljati možnost eksistence takega Italijana v našem mestu, da bi imel zmislja in arca za naše pravo, najmanj pa, da bi imel toliko srčnosti, da bi javno pripoznaval našo pravico. V tem pogledu ne gojimo nikakih nad; in ker ne gojimo nikakih nad, tudi razočaranj ne moremo doživljati. Mi vemo, da nam velja Dantejev „Lasciate ogni speranza, voi ch' entrate“, naj že trkamo na vrata kakega gonjača v društvu progressa, ali na vrata italijanskega duhovnika, ali na vrata — tržaškega župana.

Vendar smo ohranili dosedaj nekako dobro mnenje o županu Domperiju; videli smo v njem zeleno vejico med posušenim brstjem laško-liberalno-radikalne brutalnosti. V tem dobrem mnenju so tudi naši poslanci provzročili se svojo taktiko v zadnji volitvi župana, da je bil izvoljen ravno gospod Domperij.

Kakor rečeno: v narodnem in političkem pogledu smo videli v njem vsikdar Italijana in nasprotnika; ali videli smo v njem poleg nasprotnika ne le tudi osebnega poštenjaka, ampak moža z ono čednostjo, ki je skoro zginita iz italijanskega tabora: moža, ki ume tudi z nasprotnikom obče-vati koncilijantno in po uglašenih formah izobraženih ljudij. Sedaj pa se nam je podrla še ta vera. Vaprejem deputacije slovenskih poslancev, ko mu je leta hotela izročiti že poznano izjavo, oziroma prizor, ko je župan Domperij vprilo zastopnika vlade vrgel zaničljivo od sebe v dostojni obliki sestavljeno izjavo legalno izvoljenih zastopnikov, nas je prepričal, da tudi pred županom in dež. glavarjem tržaškimi Slovenci ne le da nimajo pričakovati dobrohotnosti do svojih narodnih zahtev, ampak tudi ne spoštovanja in navadne uljudnosti.

Župan tržaški oziroma deželni glavar odreka našemu jeziku svojstvo deželnega jezika. Mi se nečemo prepirati z njim; prosimo ga pa naj, si ogleda opetovane izreke višjih in najvišjih instancij, političkih in sodnih, naj si ogleda avstrijsko ustavo in potem naj — pred svojo vestjo — obračuna radi svojega izreka o italijanščini kakor jedinem deželnem jeziku!!

Ali to moramo pripoznati, da nas je presenetil način, kakor je on — Domperij — odklonil izjavo naših poslancev!! Ne, tega bi ne bili pričakovali od dra. Domperija, da se poniža na nivo kakega Rascovicha!

A če vspeva tak ton na zeleni veji Domperijeve, česa nam je pričakovati na suhem listju druge progressovske družbe?!

Pevsko društvo „Adrija“ v Barkevljah priredi v soboto dne 19. februarja t. l. svojo pred-pustno veselico. Toliko na znanje drugim slavnim društvom, da bodo vedela odločiti dneve svojim veselicam.

Za spravo. Včeraj je odšla iz Trsta nastopna brzojavka gosp. dru. Danilu Majaronu v Ljubljani:

Čestitamo na rodoljubnih in moztatih besedah. Mi smo z Vami in z vsemi, ki resno delajo za spravo. Le nevstrašeno naprej do zmage dobre stvari.

Dr. Abram, Ante Bogdanović, Makso Cotič, Fran Dollenz, Alojzij Gorup, Ivan Gorup, Kornelij Gorup, dr. Gregorin, Fran Kosec, Mate Mandić, Ivan Nabergoj, dr. Rybář, Ante Trudea, dr. Truden, Ivan Marija Vatovec.

Še vedno „monitorio“! Ne pomagajo ni sklicevanja na osnovne državne zakone, ni pritožbe prebivalcev okolice, ni dokazana praktična potreba:

slavna finančna oblast hodi mirno dalje svojo pot in pošilja v okolice svoje laške „monitorio“!! In s tem „monitorio“ pošilja tudi svoje eksekutorje, ki so vrhu vsega še pošteno — neuljudni z ljudstvom, ako isto reklamuje svoje pravice v jezikovnem pogledu, ako zahteva takih spisov, da jih bode mogle umeti, ako zahteva te najskromnejše pravice, da bode moglo vsaj davke plačevati v svojem jeziku!! Nič ne pomaga, nič: davčna oblast je gluha in slepa za vse to. Ona pozna pač davkoplačevalca, enakopravnih državljanov noče poznati. —

Danes smo dobili v roko zopet dva taka „monitorio“. Jednega je dobil Just Grgič (tam je stalo seveda Ghergich) št. 38, drugega Anton Grgič št. 29, oba iz Padrič.

Ume se ob sebi, da ta laška opomina najdeti zopet svojo pot — nazaj na finančno oblast. Ali kdo povrne ljudstvu škodo, ki jo mora trpeti isto v borbi za svoja prava proti birokratiški trmoglavosti?!. Nikdo! Gosp. namestnik je zopet opozorjen tu na oni tip uradništva primorskega, o katerem mu je že govorilo odprto pismo v listu „Pensiero Slavo!“

Megla. Včeraj in danes ves dan smo imeli tu tako meglo, da se ne spominjamo take. Niti par korakov nisi videl pred seboj; vžlje vsem svetilkam. Promet je bil seveda zaviran. Mnogo parnikov ni odpulilo radi megle. Mnogokateri rojak naš je vzkliznil: „Zdi se mi, kakor da sem v Ljubljani!“ Pripetilo se je tudi nekaj nesreč, tako n. pr. je Fran Pegan z „Grete“ prišel med dva voza. Na njega klic sta ustavila voznika. Bil je nekoliko ranjen. — Ivan Bukavec s Proseka je padel in se ranil na obrazu. — Blizu novega mosta padel je v morje neki 41letni mož. Rešil ga je neki pilot, ki je čol klic na pomoč.

Brzojavni promet. Meseca grudnia 1897 bilo je na vseh c. kr. brzojavnih postajah v okraju tržaškega poštnege in brzojavnega ravnateljstva in sicer:

na Primorskem	
oddanih	46.385
došlih	51.525
transzitujočih	136.050
skupaj	233.960 brzojavk.
Od teh jih odpada na Trst:	
oddanih	32.716 brzojavk
došlih	37.087
transzitujočih	125.214
na Kranjskem:	
oddanih	6.208
došlih	7.869
transzitujočih	12.548
skupaj	26.625 brzojavk.

Prijateljem predpustnega veselja javljamo, da se je tudi letos posrečilo — da si pod veliko tržimi pogoji — dobili dično gledališče „Armonia“ za veliko maskarado „Trž. Sokola“. Troški bodo letos veliko večji, a „Sokol“ se nadeja tem izdatneje podpore od blagonaklonjenega mu občinstva.

Prvi „plesni venček“ tržaške slovenske mladine je bil v soboto dne 15. t. m. v dvorani Malli. Ni sicer navada, da bi se opisovali tako mali ter pogosti plesi; in to je povsem prav, kajti, ko bi hoteli opisovati vse plesne, vršeče se v pustnem času, porabili bi preveč v važnejše namene odmerjenega prostora našega edinega lista. Sobotni venček pa zasluži, da vsaj v par besedah spregovorimo o njem. — Dvorana je bila odičena 38 zastavami po ogromni večini trobojnicami. Plesalcev in plesalk je bilo toliko, da je bila nastala prava gužveča. Prvo četvorko je plesalo 44 parov, kar je mnogo za omenjeno dvorano. Plesalci kakor tudi plesalke bili so malone vsi upravn elegantno opravljeni, osobito so se pa odlikovale plesalke. Na plesu je vladal uzoren red, kar dela le čast naši vrli mladini. Opazili smo tudi znaten napredek glede — občevalnega jezika. V obče je vladala slovensčina, le sem ter tja čuti je bilo kako laško besedo. Priporočamo pa gosp. prirediteljem, naj še bolj pazijo na narodni ponos, ker izgleda upliva jo! Drugi taki venček bode dne 12. prihodnjega meseca ravno tam, tretji in zadnji pa zadnji dan pusta v ulici Chioza št. 5 dvorana „Terpsihore“ (Tersicore), na kar opozarjamo slovensko mladino, da se ne bode potikala drugod, kjer vidi in čuje le slabega v nar. in moralnem pogledu. Iz tega razloga opozarjamo na nastopne plesne zabave, ki se bo-

do vršile v tej predpustni dobi, kolikor nam je znano do sedaj. V soboto dne 29. t. m. bode veliki ples „Delalskega podpornega društva“ v „Politeama Rossetti“; začetek ob 8 1/2 uri. Ta je največji ples kar jih prirede tržaški Slovenci. To je pravo narodno slavlje. V soboto dne 5. februarja bode veliki ples „Tržaškega podpornega in bralnega društva“ v redutni dvorani gledališča „Politeama Rossetti“. I ta bi lahko bil v resnici veliki ples, le škoda da se ne prireja v kakem gledališču. V nedeljo dne 6. februarja bode ples naših trgovskih pomočnikov. Ta ples mora postati tradicionalen, ker je za tržaške Slovence velikega pomena. Nadejamo se, da bode Redutna dvorana gledališča „Politeama Rossetti“ polna trgovcev in naše gospode sploh. Venčke sem objavil zgoraj.

Naroden neplesalec.

Iz pred sodišča. Italijanski podanik, 58letni Saverij Saffi obsojen je bil včeraj na 4 mese ječe in na izgon, ker je ukradel Alojziji Dapisin iz Škedenja možnjček s 25 gld. in Mariji Zafred par nogavic. Res, dobro bi bilo da bi vse take italijanske podanike izgnali iz Trsta. Saffi je kradel kar mu je prišlo pod prste. A vsi drugi? Vsi drugi pa jemljejo našim avstrijskim delavcem in državljanom krah iz pred ust. Koliko boljše bi bilo za naše delavce, ko bi ne bilo tu onih privandraccev.

Perce de s'ciave to se še vedno sliši v Trstu. Tako je tudi zmiral neki Anton Michelli iz Gradiške stražarja, ki ga je prijel in zvezal, ker je odnesel Anton namreč iz neke štacune nekaj blaga. Ko je stražar hotel aretirati tatu je zbežal le-ta in stražar za njim. Slednji je stražar ujel beguna, poslednji pa je jel zmerjati stražarja, zgrabi ga za prsi in hoté vreči ga ob tla, da bi potem zbežal. To pa se mu ni posrečilo in včeraj se je vršila razprava. Anton Michelli je bil obsojen na 14 mesecev ječe.

Ljubimec imena Anton. V Hadersdorfu blizu Dunaja je umrl neki čudak ki je zapustil zares čudno oporoko. Vse svoje premoženje je zapustil svojim dvanajsterim unukom. Vsaki teh unukov mora, ako hoče biti deležen volila, izvršiti te-le pogoje. Poročiti se mora z devojko imenom Antonija, oziroma vsaka unukinja mladeničem imenom Anton. Vsi se morajo obvezati, da krste prvorojence Antone ali Antonije. Vse poroke se morajo vršiti na dan sv. Antona bodisi 17. januarja ali 10. maja. Slednjič se morajo poročiti vsi do konca leta 1898.

Zadarski Italijani ustanovili bodo politično društvo. Razven v Zadru ne bode v Dalmaciji polja za tako društvo.

Pruski Poljaki. V nemškem državnem zboru pričelo se je v ponedeljek prvo branje državnega proračuna za to leto. Prvi govornik bil je Richter. On je proti postavki, ki dovoljuje fond za nakupljenje posestev pruskih Poljakov, ki bi se potem razdelile nemškim kmetovalcem. Rekel je, da tako kupovanje, ki ima namen pomesti pruske Poljake je protivno konstituciji ter bi to le povspesovalo narodno zavest in probujenje Poljakov.

Nesreče, pripetivše se v ponedeljek. Dolcin Anton je padel v morski kanal. Izvlekla sta ga iz morja dva delavca. Sproveli so ga v bolnišnico.

Hudo si je pokvaril desno roko med delom mizar Marko Bori v ladjestavbarskem zavodu pri Sv. Marku.

Povožena in hudo poškodovana je bila Uršula Zupanc.

Neki Anton Smrdu hotel je skočiti s premikajočega se voza. Ponesrečilo se mu je in padel je na tla.

Sproveden je bil v bolnišnico Mihajl Volk iz Kozane, ker je padel 5 metrov globoko in se poškodoval na obrazu in spodnji ustnici.

Tatvine. Jedno uro, dva goldinarja drobiža in jeden tolar Marije Terezije ukradli so v nedeljo iz prodajalnice Uršule Žiberna v ulici Bosco št. 24.

Na prostoru Ralli, kjer je večkrat videti kaj zanimivega, bil je zamaknjen v tingl-tangl neki Gottfried J. To priliko je porabil Avgust Bubnič, da izmuzne mirnemu Gottfriedu žepno uro. Dobro poznani gosp. Titz je to opazil in je seveda odvel Bubniča s seboj.

Ker niso našli družega, odnesli so zlikovec nož, vreden 1 gld. 80 novičev iz mesnice Karoline Michelli.

Nepoznan tat je ukradel S. Tosini mošajček z 10 gl. med tem, ko je ona opazovala reči izložene v oknu neke prodajalnice.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali od 1. do 14. januarja 1898: Gdč. Franjica Šmid na Gašpetu pri Kranju iz društvenega nabiralnika 5 gl. 50 kr. — Gdč. Ljudmila Roblek v Litiji 100 gl. kot čisti dohodek slovenskih razglednic s podobama Prešerna in Vodnika. a s prošnjo, da se vpišejo kot pokroviteljice „Litjske Slovenke“, katere bude zastopal g. notar Luka Svetec. — Ženska podružnica v Kamniku 3 gl. 75 kr. po g. blagajničarici T. Karolnik. — G. Fr. Cukjati v St. Gotardu 1 gl. 1 kr. iz nabiralnika. — Mohorjani v Begunjah 5 gl. po č. g. župniku Košmelju. — Vesela družba učiteljev in njih prijateljev za „pogled v nedolžno oko“ po g. Schmoranzu v Celju 2 gl. 3 kr. — G. T. S. v Ljubljani 1 gl. — Mariborska podružnica 16 gl. 84 kr., in sicer so 8 gl. 13 kr. nabrali „Vandrovčki“ ob kresu pri Sv. Urbanu in 8 gl. 71 kr. se je skupilo za dva dobitka na Silvesterski veselici. — Podružnica v Škofji Loki 28 gl. — Č. g. Jos. Regen, župnik na Vojskem, 1 gl. 50 kr. — Sl. „Konsumno delavsko društvo v Ljubljani“ iz nabiralnika 2 gl. 23 kr. — Podružnica v Vipavi 1 gl. 10 kr. iz nabiralnika pri g. Perharcu. — Po „Slovenca“ od g. Perdana kot skupilo družbinih vzgajal za novo leto 100 gl. — Po g. V. Legatu v Celovcu v „Miru“ nabranih 245 gl. 64 kr. — Podružnica v Škofji Loki 28 gl. kot edkupnino za novoletna voščila. — Podružnica v Cerkljah po g. blagajniku Hočvarju 47 gl. 58 kr., to je udnine 39 gl. 58 kr., ostalo so pa darovali e priliki državnoborke volitve gosp. vodje Zupana pristaši: Jože Jenko 1 gl. 50 kr., Jože Hacin 1 gl., A. Vavken 1 gl., Fr. Borštnik 50 kr., J. Likozar 10 kr., Aleš Jenko 1 gl., Ivan Pavlič 1 gl., Val. Selan 20 kr., M. Likozar 1 gl., in Brniški gostac 70 kr. — Gdč. Trtnikova v Ljubljani 2 gl. mesto venca na grov gdč. Rantove v Polhovem Gradcu — Srečna zakonska dvojica za novo leto 2 gl. — Slovenci, zidajmo naprej v složnem bratoljubju naš dom! Živeli podporniki!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Proračun ruskega carstva za tekoče leto: redni dohodki 1,364,458.217 rubljev, izredni dohodki 3,300.000 r., preostatek v drž. blagajni 106,291,706 r. Troški pa: redni 1,350,085.213 r. izredni troški 123,964,710 rubljev. Preostaja torej 14,373,004 rubljev. Dohodki so se povišali letos za 46,091,722 rubljev, stroški pa za 66,226.315 r.

Pogorel je velik gozjd v provinci Viktoriji v Avstraliji. Ogenj se je grozno širil in povzročil ogromno škodo.

Češke posejilnice imele so koncem leta 1896. lastnega imetja 30,275.037 gl. 13 nvč. Uloge so znašale 257,671.688 gl. 51 nvč.

Najnovejše vesti.

Dunaj 18. „Fremdenblatt“ pravi, da je izjava namestnika grofa Coudenhove v deželnem zboru češkem, velepomemben dogodek za nadaljnji razvoj naših odnosov. Sedaj stojimo pred načrtom vlade za akcijo v vseh slučajih. Bistveni deli tega načrta utegnejo stopiti kmalu v veljavo. Stranke stoje sedaj pred čisto drugimi dejstvi; stranka bude naloga, da se tako sprijazni z dejstvi, kakor jim bude dopuščalo prepričanje. Moglo bi se reči, da je mnogo posamičnih vprašanj v velikem kompleksu preprirov že rešenih po večeršnji izjavi vlade v toliko, kolikor je nepremišljeno določen način njih rešenja.

Pariz 18. Na večerajšnjih pretepih, navstalih vlad antisemitskih demonstracij je bilo ranjenih 20 oseb. V različnih mestih po provinci je bilo poretsemitskih dejanj, na katerih so zasramovali Zolo in žide. Časnik, ki se potezajo za žida Dreifusa, sežigajo javno. V Nantesu in Marselju so razbili izložbe židovskih stanovnikov.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Dobrota. Pšenica: jeson 937 939 Pšenica za spomlad 1898 11.85 do 11.86 Oves za spomlad 6.32—6.33 Riž za spomlad 8.61. 8.63 Koruza za maj-juni 1897. 5.24 5.25 Pšenica nova od 78 kil. f. 13.05—13.15 od 79 kil. 13.20 13.25 od 80 kil. f. 13.30—13.35, od 81 kil. f. 13.30 13.35, od 82 kil. f. — — — — — 5.80 9. — prosa 6.15 6.45 Pšenica: ponudbe in povpraševanje jako slabe. — Prodaja 8000 m. st. Vreme: oblačno. Kava. Kava Santos good average za dec. 37.50 za april 37.75 Hamburg. Santos good average za mesec marc 31. — za maj 31.25 za september 32. — za december 32.50.

Dunajski borski 18. januarja 1898

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	102.35	102.40
„ „ v srebru	102.30	102.40
Avstrijska renta v slatu	121.80	121.90
„ „ v kromah	102.55	102.90
Kreditne akcije	356.25	356.25
London 10 let.	120. —	120. —
Napoleoni	9.53	9.52
20 mark	11.76	11.76
100 italj. lir	45.40	45.40

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)

Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:

6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
8.30 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 popol. v Herpelje, Divače, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 „ v brzovlak v Pulj, Divače, Beljak na Dunaj
Lokalni vlak ob praznikih
9.15 popol. v Divače.

DOHOD:

8.05 predp. iz Ljubljane, Divače.
9.45 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljane, Dunaja.
9.45 „ brzovlak Diva Pulja, Rovinja.

Naznanilo!!

Podpisani naznanjam, da imam lastno zalogo in delavnico različnega obuyala v hiši ljudske šole nasproti cerkve sv. Petra po domače „pri Pepetu Kraševcu“. Postrezam z vso točnostjo in po najnižjih cenah.

Sprejemam in izvršujem vsako naročbo na drobno in na debelo. Udani

Josip Stantič.

Pravi trpotčev sok je jedino on, kateri se pripravljav lekamni k Zrinjskemu, H. Brodovcu, Zagreb, Zrinjski trg št. 20

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlanjnih sopah organov, ter je najbolje sredstvo za prsni katar, kašelj, prebol, hripavost in vrtoglav. Tudi zastarani kašelj se s tem sdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahvalspominjam tukaj samo ono:

„Velecenjeni gospod lekarniki!

Poslajte mi še tri steklenice Vasega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanec. Jaz sem od dveh steklenic od nesnoznega kašlja popolnoma osrval. Hvala Vam. Priporočil bodem ta sdravilni sok vsem prebolnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaju, 20 marca 1897.“

Pazi naj se torej, da je na vsaki steklenici zastavljena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenice s točnim opisom je 75 nč. — Razpošilja se vsaki dan pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priracunavši 20 nč. za zametek) ali pa po poštne povzetju. — Cenik raznovrstnih domačih preskušanih sdravil razpošiljajo se na zahtevno zastopni in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodovcu, Zagreb, Zrinjskega trg št. 20.



Tržnice

(Cene razumejo na debelo in s carine vred.)

Domači pridelek.

Pislo:	Koks	100 K.	11.50	11.75
Mandoloni	„	9. —	9.25	—
svetlorudeči	„	—	—	—
mandolini	„	—	—	—
kanarček	„	16. —	16.25	—
bohinski	„	—	—	—
beli veliki	„	8.50	8.75	—
„ mali	„	9.25	9.50	—
zeleni, delgi	„	—	—	—
„ okrogli	„	7. —	7.25	—
medani hrvaški	„	—	—	—
„ štajerski	„	65. —	70. —	—
Kasle fine štajerske	„	11.50	—	—
Ječmen št. 10	„	12.75	—	—
„ 8	„	14.25	—	—
Kelje kranjske	„	6. —	6.25	—
Ropa	„	5.25	5.50	—
Krompir	„	3.20	3.30	—
Prose kranjske	„	9. —	9.50	—
Leča, kranjske	„	—	—	—
„ upih	„	57. —	58. —	—
Kast	„	58. —	54. —	—
Kava Moca	„	150. —	152. —	—
Ceylon Plant. fina	„	168. —	160. —	—
„ Perl	„	176. —	178. —	—
Portorico	„	164. —	156. —	—
Java Malang	„	114. —	115. —	—
Guatemala	„	113. —	114. —	—
San Domingo	„	122. —	124. —	—
Malabar Plant.	„	—	—	—
„ native	„	—	—	—
Laguayra Plant.	„	—	—	—
„ native	„	—	—	—
Santes fini	„	97. —	98. —	—
„ srednji fini	„	92. —	93. —	—
„ srednji	„	86. —	81. —	—
„ ordinar	„	76. —	78. —	—
Rio oprani	„	—	—	—
„ najfiniji	„	96. —	97. —	—
„ srednji	„	84. —	85. —	—
Sledker Centrifugal I. vrste	„	36.75	—	—
Concasse	„	37.50	37.75	—
„ v glavah	„	38.50	39. —	—
„ raskosani	„	38.50	39.75	—
Ris italijanski fini	„	21.50	—	—
„ srednji	„	20.50	—	—
Japan fini	„	17.50	—	—
„ srednji	„	16.50	—	—
Rangoon extra	„	14.50	—	—
„ I.	„	13.75	—	—
„ II.	„	10.75	—	—
Petrolej ruski v sodih	„	16.25	—	—
„ v zabojih od 29 kil.	„	5.40	—	—
Olje italijansko najfiniji	„	74. —	76. —	—
„ srednjega	„	66. —	68. —	—
„ bombažno, amerik.	„	27. —	27.50	—
dalmatinsko	„	—	—	—
Limon Mesinski	„	4. —	5. —	—
Pomaranče	„	3. —	4. —	—
Mandoljni Dalmatinski	„	100 K.	—	—
„ Bari	„	77. —	78. —	—
Pinjoli	„	86. —	88. —	—
Sultanine	„	48. —	52. —	—
Vamperli novi	„	36. —	37. —	—
Oljabe	„	45. —	45. —	—
Modra galica	„	22. —	22.50	—
Rokoli Dalmatinski novi	„	—	—	—
„ Puljski	„	12.50	—	—
„ Puljske	„	13.25	13.50	—
„ Grške v venci	„	16.50	16.75	—
Polenovke srednje velikosti	„	39. —	—	—
„ velike	„	39. —	—	—
„ male	„	40. —	—	—
Slaniki v velikih sodih	„	11.50	—	—
„ v 1/2	„	—	—	—

Srečke spomenika princa Evgena

Glavni dobitek:

75.000 KRON.

priloga: Giuseppe Bolaffio, Ales. Levi, Mandel & C., Il Mercurio Triestino, Ig. Neumann, M. Nigris, Enr. Schiffmann.

ŽREBANJE

11. februvarja

Srečke po 50 nč.

Tiskarna Gutenberg

Glavna ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“

13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRTE IN CONTO-KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Razstirni zavod — Knjigovozstvo.

priloga se za prijazne naročbe se zadržim primernih cen in točne postrežbe.

Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežu, brošur, plakatov cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja za liste in zavitek z naplalom, naslovnih listov jedinih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fakture Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjalnih časo-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomolnih knjig, potem razstirnega (črtanega) papirja, Conto-Corrent, avilnega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje skleda iz olinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Trst, Via delle Acque 5